

מסורת הש"ס

(א) לקמן [פט.],
(ב) [תוספתא פ"ו], (ג) לעיל
(ד) לקמן עב. עה.;
(ה) [לעיל סט.], (ו) ז"ל
בהפירה דבעל לא פקע
ע"ז"ל. (ז) ז"ל ומפרש הכי.

תורה אור השלם

וְאִם הָיָה תְּהִיָּה לְאִישׁ
וְנִדְרָהּ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא
שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל
בִּפְשָׁהּ: בַּמְדַּבֵּר ל' ז'

הנהגות הב"ח

(א) במשנה זה הכלל נ"ב
ענין לקמן דף פט סוף
ע"א: (ב) רש"י ד"ה במאי
פליגי וכו' דנ"ט סברי
היכא דשמע צעלה וכו'
ממה הצעל חזר האב וכו'
על דאינו הפרה וכו'
אלא בהא קמפלגי הכא
היוו נדרים וכו' והיפר לה
קאמר כל"ל ומיתב הכא
ממחז פ' פ' עמים:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ממילתא דשמואל הוּא כדאית
 גופיה צעי וכמה: תניא בור
 ולא הספיק הבעל לשמוע
 ולא הספיק הבעל לשמוע ע
 ונתארכה בו ביום. מילתא
 ד"א אביה ובעלה האחרון
 ה"ג שמע אביה והפר לה ו
 יישיא אלף דרישא איירי נדר
 האי ציו ארישא

אמיתת הצעל, רבינו יונה ז'
אז הפרה גרועה דהיה לנו
מפירי: "ה'ג שמע אביה ו
קאי בין ארישא דשמע אז ו

רע"י

מתנני אציה ובעלה האחרון מפירין נדרים. חצי" מה שגדרה בצאוריס ראשון: לרשות עצמה. שלא ניסת לאחד מהן או שלא בגרה ובתוך הזמן אציה ובעלה כו' גמ' ונדרים עליה. קרא ימירא הוא לבלא אלתערין למיכתב דליכתוב רחמנא ואם היו תהיה לאיש ונדרים או מבטא שפתיא אלא עליה מופנה משום נדרים שגראו לארוס הראשון דיכול להפר ארוס אחרון: טייה וכוותיה דשמואל. דלפילו בנדרים שגראו לארוס ראשון מיפר בעל אחרון: ולא הספיק הבעל לשמוע כו'. והדיינו לא נראו לארוס ראשון: שמע ובעלה ויפיר לה. דהשתא נראו לארוס ראשון: חוזר האב ויפיר חלקו של בעל. לפי שאין הבעל מיפר אלא בשותפות שבעה שפר עדיין לא שמע האב ובשציל הכי חוזר ומיפר חלקו של בעל עם חלקו: הן הן דברי צ"ש. דלפילו נדרים שגראו לארוס מיפר האב לחדיה: אצל צ"ש דאומרים. אין אב יכול להפר לא חלקו ולא חלק חצירו ע"כ שיהא ארוס אחד עמו ויפיר ע"כ אציה: אציה: דאלי חלוני

וּנְתַאֲרָסָה בּוּ בְיוֹם אַ
וּבַעֲלָה הָאֲחֵרוֹן מִפִּיר
וְהִפָּר לָהּ וְלֹא הִסְפִּיק
הַבַּעַל חֹזֶר הָאֵב מִפִּי
נָתַן הֵן דְּבָרֵי בֵית
אוֹמְרִים יֵאָיֵן יִכּוֹל

דבשמע אז עסקינן ומש"ה מסייעי ליה מצרימא דליכא לדחויי: וזלי
שגראו לארום ראשון לא מצי מפר ארום אחרון דכיון דגראו לראש
ומהקיסא דהויא הילכך נימא דלגדרים שגראו לארום ראשון ארום
מצי מפר אז נמי לא מצי מפר דבמקום ארום אז לא מפר לחודי
ראשון: **סניא כוסא דשמואל**. דאפילו נדרים שגראו לארום ראשון מצי
שמת ונפארה זו ביום. מש"ה קמני זו ביום דאי נתארה ביום שלא
לגדריה: **אזיה ובעלה האחרון מפירין נדרים**. פירש קתא האומנים וז'
בלמוד היא. ומתניין לז"ה דקטריא קלש כיון דשמע אזיה
דליה היי מנו אז וארום אחרון להפר דהא אמרי צ"ה צבאהו דלעיל
יכול להפר ובכי האי גוונא לא אמרי' מת בעל נתרוקנה רשות לאז משום
אחרון מאי שגא. וגראה בעיני לפי דבריהם וז"ל דהיינו טעמא משום דלע
ליה לא מצי מנתיק אבל הכא דליכא ארום אחרון חזינן ליה להאי ארום
גדרא מצי אז ובעל להפר דכי הי"ג לאו אינתיקי הוא: **שמע בעלה ופסו**
צבדי רישא אלא דצרישא הפר אז והכא הפר בעל: **חזור האב ומפר חלו**
ולקמן. וכי קמני ומפר חלקו של בעל איז הי"ג דחלק עממו ג"כ יפר האז דה
הפרה לא מצי וחלקו של בעל הוא דאזטריך ליה לאשמועינן דאזי' ג'
משום דכי קמני ליה בעל בטלה הפרה דליה: **אז צ"ה אומרים אי יכורו**
ממני שגראו לארום נתרוקנה רשות לאז ומש"ה כיון דלגבי האי נדר ארום
דארום אחרון כמאל דליתי' דמי מיהו כי נתרוקנה רשות דארום ראשון לא

ב'רש פקד אלז מ'לזוט (ב"מ כח.) וכמה א"ר יתכן קב דר' אמוט דמוכח הוה דר' יתכן
היה דמ'לזוט נקרה המאורסה אביה ובעלם מ'פירן נדרים ביצר שבע אביה והפר פ'ק
דקדק שמת ונתארסה ב'רש אפי' אביה ובעלה נדרים נדריה. וי"ל אקדק דקדק
שמת מ"יר דנתארסה למחר דאי ב'רש אמר' קמי ואלו הספיקו הבעל אפי' שמע נמי:
המיתריה דאי ואלו קאי ארישא אלז מ"יר שמע הבעל ונתו מתארסה ב'רש אלז אפי' ק'
נדרים נדריה דלזוט אחרון פער נדרים שנתיק' להומו רשאו וייעט מועט כותיש נשטל:
ה הספיקו הבעל לשמוע עד שמת הבעל חוזר האז ומפר חלקו של צעל וכן קיפא דיהא כמו
אלז אדורס אחריו וקלפא א"רי דינאל לזכ גיראל: אמר ר'ר נתן חן דר' רבר ב"ש:
ה קיפא אדורס' מ'נזי חן וסח' חלה הבעל שלם להרשין למחריו גיראל:

[illegible]

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

ר"ז

עמ.

מרתנ'י נדרה והיא ארוסה וכו' אביה ובעלה באחרון מפירו
הגדירה. לדרוס מפר בקודמין בשותפות. והאי דנקיט נגהרסה זו ביום
ונתארכסה זו ביום משום דבשמע עסקינן דשמע ארוס או שמע אב
ומש"ה דוקא זו ביום אבל ביום של אחריי לא לכיון דשמע חד

מייניהו ולא הפך קיימיה לנדרה
ובגמרא שקלין וטריין הי מייניהו
שמע ארוס או אציה: זה הכלל כל
שלא יאזה לנשות עצמה שעה אחת.
שלא בגרה ולא נשאת דאי בגרה או
נשאת יאזה מרשות אב וארוס לחודיה
לא מזי מפר: גמ' מנא הי"מ
לדלוס אחרון מפר: נדרים שגראו
לראשון. דמדקמתי נתגרשה צו ציוס
ונתארסה צו ציוס על כרחיק בשמע
עסקיקין דאי לא צו ציוס למה לי ונהי
דאיכא לרחויי דלמא ממני' בשמע אב
ומש"ה קמתי צו ציוס אבל שמע ארוס
לעולא אימא לך דלרוס אחרון לא
מזי מפר אפי"ה שמואל קיבלה מרבו
דכי תנא צו ציוס משום שמיעת ארוס
תנא ליה. ומש"ה אמר מנה"מ
דהאי מנא הי"מ לאו הי"ס קאמר
ליה אלא כולה מדברי שמואל היא
וכאילו אמר הכי אמר שמואל מנא
הני מיילי דלרוס אחרון מפר נדרים
שגראו לראשון ודכותא בריש פרק
אלו מציאות (צ"מ כה). גבי פירות
מפורים וכמה איזי יתחק קב צד'
אמות ומוכח הסך דרבי יתחק גופיה

זבעי לה. ושמעתי נמי מוכחא דדיינא גופיה שמואל הוא דקאמר לה
וולאו ראייה דקרא בלחוד דלס איתא דדיינא במתני' הוא ושמואל לא
אמר מידי אלא דמוכח ליה מקרא היכי מייתי תניא כוותיה דשמואל
מבבביתא דענר המאורסה וכו' דהא בבביתא לא מוכח ליה להאי
דיינא מהאי קרא דשמואל ואי האי דינא לא חזיא ליה שמואל אלא מתני'
היא מאי אולמא דבביתא ממתני' אלא ודאי משום דדיינא גופיה
שמואל קאמר ליה דנבי דתני ליה אמתני' מייה מתני' איכא לדחיה
ה"מ בנדרים שלא נראו לארוס ראשון. שלא שמע אותם. אבל בנדרים
לא תרסקנה רשות לארוס אחרון אלא שלא נדרסו כדמוכח לעיל (דף ע.
ב) כמאן דליתיה דמי ומפר אז א"נ נימא דכיון דאיכא ארוס ולא
עליה קרא יסיירא הוא. לומר כל נדרים שעליה ואפי' נראו לארוס
מפר ארוס אחרון: שמע אביה והפר לה ולא הספיק הצעל לשמוע עד
יו כיון דשמת צעל תרסקנה רשות לאז ולא הפר צו ביום קיימיה
היך צבא קמייתא דבבי הכל היא דפלוגתא דב"ש וב"ה באידך צבא
פר לה ואיקליש ויהי האי נדרא דלכתא איתיה לאז ולא בטלה לה הפרה
ב"ש דשמע אביה ויהי לה ולא הספיק הצעל לשמוע עד שמת דאין האז
כיון דליקליש ליה נדרא לא חשיבא להוריס לאז וה"נ כי איתא אז וארוס
דאיכא שניו רשות דמנתיק ליה האי נדרא מארוס לאז כל היכא דקליש
מרוון ככרעיה דראשון וכיון דמארוס לארוס קאתי אע"ג דלקליש ליה
גם. הך צבא נמי בנתארסה מיירי דבגוונא דרישא קיימא ולא מפלגא
ול צעל לאז לחודיה מי מפר אע"פ שנתארסה לאחר ודכופ' טעמא
אלא אכטריכא לתנא לאשמועינן דמיתלתא פשיטא היא שחלקו שן אז א' בלא
אז כבד הפר חלקו אפי' הן חזר האז ומפר אף אותו חלק עצמו שן צעל
הפר. הך צבא ארוס אחרון. ואמרינן במאי מסיפלי ג' סברי בנדרים
אחרון כמאן דליתיה דמי ודמפרש בסמוך א' מפר דלא תימא הוי
ויקא בנדרים שלא נראו לארוס אבל נראו לא דליתא אלא אפי' נראו לו נמי

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בו א מ״י פ״א מהל' נדרים הל' יא סמג
 לאוין רמב טו״ע י״ד ס״
 רלד סעיף יג וסעי' יז יח
 יט וע״ש:
בו ב מ״י שם הל' יד
 וסמג שם טו״ע שם
 סעיף טז:
בה ג מ״י שם הל' יט
 טו״ע שם סעיף יא
 ונ״ש:

תוספות

[illegible]

אַהרֹן מִפְּרִי נִדְרֵיהּ בִּיזָד
 וְאֶהְיֶה מִפְּרִי נִדְרֵיהּ. אַהֲרֹן
 וְקָמָה דְּכִי שְׁמֵהּ
 וְאִלּוּ לְרֹאשׁוֹ לְחֶמְדָּהּ מִפְּרִי:
 ז' וְלֹא הִפֵּר זָיִל שְׁמָהּ צִעַל
 אֶשְׁמוֹס דְּכִינִי דְּמִיד שְׁמָהּ
 יִידִי שְׁמֵיהּ אַהֲלָן [אַלְלָן]
 וְאֶהְיֶה כְּכִי הִפֵּר חֶלֶק עֲלֵינוּ
 וְיָמָּה ז' אֶס אֶהְיֶה חֶמְדָּהּ
 וְלֹא יִהְיֶה לְנִימִיר דְּרִאשֵׁין
 וְאֶהְיֶה ז' וְאֶשְׁמֵהּ שְׁכֵרֵהּ אֶס
 ז' אֶרֹם רֹאשֵׁהּ, אֲב וְאֶהְיֶה
 ז' בְּתוֹן הוּא דְּרִיבִי בִּישׁ.
 מְוִיִּס אֶרֹם רֹאשֵׁהּ לְצִעַל